

ги ограничения, освенъ тѣзи, които се налагатъ за поддържането на обществения редъ и добритѣ нрави и запрещението да правятъ укрѣпления или военни морски бази и да се подлагатъ туземцитѣ на военно обучение, освенъ ако това е необходимо за охраната и за защитата на територията, и които ще осигурятъ еднакво на всички други членове на Обществото условия на равенство при размѣната и търговията.

que celles que peut imposer le maintien de l'ordre public et des bonnes mœurs, et l'interdiction d'établir des fortifications ou des bases militaires ou navales et de donner aux indigènes une instruction militaire, si ce n'est pour la police ou la défense du territoire et qui assureront également aux autres Membres de la Société des conditions d'égalité pour les échanges et le commerce.

2. *Басейнътъ на Саара и Свободния градъ Данцигъ.* Освенъ горнитѣ мандати, на Обществото на Народитѣ се възложи и управлението на басейна на рѣка Саара, който по силата на Версайския договоръ за миръ се откъсна отъ Германия. Тая областъ остава подъ управление на Обществото до 1935 г., презъ която година ще се опредѣли окончателна принадлежностъ, къмъ Германия или Франция, чрезъ плебисцитъ.

Басейнътъ на р. Саара заема едно пространство отъ около 1000 кв. километри съ центъръ гр. Саарбрюкъ, приблизително 117,000 души население. Населението е почти изключително немско и се занимава главно съ каменноугленна индустрия. Презъ 1922 г. сж произведени около 11,250,000 тона въглища при около 30,000 работници. Миннитѣ администрации се подчиниха направо на Френското правителство.

Съгласно постановленията на договора за миръ, Саарската областъ се управлява отъ петочленна комисия, назначавана отъ Съвета на Обществото. Тая комисия трѣбва да се състои отъ единъ французинъ, единъ членъ отъ *нефранцузко производство*, мѣстенъ жителъ на областта, и трима членове отъ други държави, безъ Франция и Германия. Членоветѣ на комисията се назначаватъ за една година, но мандатитѣ имъ могатъ да бждатъ подновявани. Комисията има право при управлението на областта да влиза въ сношения съ властитѣ на Германия, освенъ по въпроса за миннитѣ, по който тя трѣбва предварително да се съветва съ Френското правителство.

Действията на комисията, обаче, предизвикватъ постоянни спорове въ Съвета на Обществото и последното, за да имъ тури край, гласува една резолюция презъ 1923 г. съ която дава на комисията пълна подкрепа въ поверената ѝ мисия.

Свободниятъ гр. Данцигъ. естественъ изходъ за Полша на море, но чисто германски градъ, сжщо бѣ отнетъ отъ Германия съ едно пространство отъ около 1000 кв. км. и 350,000 души население и оставенъ подъ защитата на Обществото.

Съгласно една конвенция отъ 9 Ноемврий 1920 г. а- Данцигъ остава свободенъ градъ подъ покровителството на Обществото; б- Основниятъ законъ на града ще бжде изработенъ, въ съгласие съ единъ висшъ комисаръ на Обществото на Народитѣ, отъ представители на града, редовно назначени и ще се прилага подъ гаранцията на Обществото; в- Ще се устрои единъ Портовъ Съветъ, съставенъ отъ по равно число членове, жители на града и поляци и председателъ отъ неутрални страна; тая комисия ще има за задача да улеснява износа на Полша презъ пристанището; д- Полша ще има контролътъ надъ желѣзния пѣтъ, за да може да се устрои желѣзопѣтни, пощенски, телеграфни и др. съобщения; е- Полската и Данцигска митнически зони образуватъ едно административно цело; ф- Полша ще осигури условията за вътрешния животъ на града; г- Данцигъ ще приложи върху своята територия всички постановления относно малцинствата, за да осигури свободното пребиваване на поляци; х- Обществото на Народитѣ ще назначи единъ Върховенъ Комисаръ съ задача да урежда на първа инстанция различията между Полша и Данцигъ. На дветѣ страни се запазва правото да се обръщатъ къмъ Обществото.

Все пакъ, тая резолюция не можа да даде очакванитѣ резултати. Създадоха се много трудности отъ технически и административенъ характеръ, които занимаватъ почти непрекъснато Обществото.